

להפצת תורתו של הגה"ק
רבי הילל פאללאק זצלה"ה
אבדק"ק סאטמר ענגען
בעל ה'קודש הילולים'

פרי קודש הילולים

בס"ד | פרשת צו תשפ"ד | גליון מס' 106 | שנה ג'

דברי תורה

עפ"י הספה"ק "קודש הילולים"

הקרוב מכפר רק כשמקריבים אותו מתוך תשובה וענוה

צו אֶת אֶהְרֹן וְאֶת בְּנָיו לְאֹמַר זֹאת תֹּרַת הָעֹלָה וּגו' (ויקרא ו, א-ב).

ד' כל גבה לב" (משלי טו, ה). וזהו שאמר השי"ת למושה, שיאמר לאהרן ובניו, שיאמרו ויורו לבני ישראל את "תורת העולה", כלומר את פנימיות הכוונה של הקרבנות, שעיקרם הוא ענין התשובה והענוה.

ומכיון שכך, עלול האדם לחשוב שיש חסרון כיס בהקרבת הקרבן. והיינו, שיחשוב מדוע בכלל יש להביא קרבן, אם העיקר הוא התשובה והענוה, ולכן "ביותר צריך הכתוב לזרז".

(ח"א דש)

פירש רש"י, "אין צו אלא לשון זירוז, מיד ולדורות. אמר רבי שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כיס". ויש לדקדק, מהו החסרון כיס. עוד יש לדקדק כפל הלשון "לאמר", "וידבר ד' אל משה לאמר צו וגר לאמר".

ונראה לתרץ, דהנה עיקר מה שהקרוב מכפר הוא על ידי שהמקריב מתעורר לתשובה שלימה, בלב נשבר ובחרטה על העבר, בנמיכות רוח וענוה. ובלא"ה הוי "זבח רשעים תועבה" (משלי כא, כו) ועל דרך הכתוב "תועבת

רק קרבנותיהם של ישראל מתקבלים לרצון מפני שהם מביאים אותם בלב נשבר ובענוה

זאת תֹּרַת הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה (ויקרא ו, ב).

שפלה, מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב כל הקרבנות כולם, שנאמר 'זבחי אלקים רוח נשברה'.

וזהו שאמר הקב"ה לבלעם, כי הנה משה ובני ישראל מביאים קרבנותיהם מתוך לב נשבר ומתוך ענוה, וגדלותם היא דווקא בענוותנותם. וכן כתיב, "ומשה עלה אל האלקים", כלומר שעלה ונתעלה מפני היותו "ענו מאד מכל האדם" (במדבר יב, ג). וכמו שאמרו חז"ל (נדרים נה, א) על הפסוק (במדבר כא, יח) "וממדבר מתנה וגו'", "כיון שעושה אדם את עצמו כמדבר שהוא מופקר לכל, תורה ניתנה לו במתנה, שנאמר 'וממדבר מתנה'". ועל בני ישראל נאמר, "מי זאת עולה מן המדבר", שעולים ומתעלים בזכות שעושים עצמם כמדבר. ולעומתם, בלעם הרשע נתגאה ואמר על עצמו (במדבר כד, טו), "שומע אמרי א-ל ויודע דעת עליון מחזה ש-ד-ג יחזה וגו'", והרי "תועבת ד' כל גבה לב", על כן אין קרבנותיו ראויים להתקבל.

(ח"א שו)

איתא במדרש (עין תנחומא בריש פרשתו באריכות), שבלעם הרשע ערך שבעה מזבחות (במדבר כג, ד), וכוונתו היתה כנגד שבעה המזבחות שנבנו על ידי אדם הראשון והאבות הקדושים. אמר לו הקב"ה, שאינו מקבל קרבנות אלא מבני ישראל, שנאמר "צו את אהרן ואת בניו", ולא ממנו. והטעם, כי "זאת תורת העולה", אלו משה וישראל, שעליהם אמר הכתוב (שיר השירים ח, ה) "מי זאת עולה מן המדבר", ונאמר (שמות יט, ג) "ומשה עלה אל האלקים", עכת"ד.

ונראה לפרש הרמז, דהנה עיקר מה שהקרוב מכפר הוא על ידי שהמקריב מתעורר לתשובה שלימה, בלב נשבר ובחרטה על העבר, בנמיכות רוח ובענוה. ובלא"ה הוי "זבח רשעים תועבה" (משלי כא, כו), ועל דרך הכתוב "תועבת ד' כל גבה לב" (משלי טו, ה). ורק אם רוחו נכנעה, נאמר עליו "זבחי אלקים רוח נשברה" (תהלים נא, ט). ואמרו חז"ל (סוטה ה, ב), "בוא וראה כמה גדולים נמוכי הרוח לפני הקב"ה, שבשעה שבית המקדש קיים, אדם מקריב עולה, שכר עולה בידו. מנחה, שכר מנחה בידו. אבל מי שדעתו

לשנת פרה

את כל המצוות יש לקיים באמונה כחוק כמו פרה אדומה

זאת חַקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה ד' לְאֹמַר וּגו' (במדבר יט, ב).

שצריך לדעת טעמי המצוות, מכל מקום עלינו להסכים תחילה לקיים את המצוות רק כי כך צוה השי"ת, וכמו החוקים שאין לנו בהם טעם והבנה, ורק אחר כך יש ללמוד ולהבין טעמיהן.

והשטן רוצה להדיח את ישראל מקיום המצוות, ולכן הוא דוחק בהם לרצות לקיים את המצוות מתוך הבנת טעמיהן ולא כחוק, כי אז יהיה נקל לו

פירש רש"י, "לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה, לפיכך כתב בה חקה, גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה". המפרשים הקשו, למה אמר הכתוב "זאת חוקת התורה" ולא "זאת חוקת הפרה".

ונראה לתרץ, דהנה לכל מצוות התורה ישנם טעמים וביאורים, ואף

"...ואולי אם המצא תמצא איזה דברי אגדה אשר ראוי לאמרם
בשבילי, אולי אבנה גם אני בעבורכם..."
שם בהקדמה

"וזאת באתי לרשום איזה ליקוטים למען ירוץ הקורא, ולאמר
בשבילי איזה דבר בכל שבוע..."
קודש הילולים ח"א עמ"ד

להעבירם מקיום המצוות, בטענה שמצוה פלונית אינה שייכת אצלו או שנשנתו הזמנים וכד'.
וזהו, "לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל", בטענה שצריך לדעת "מה טעם יש בה", ולדעתם יש לקיים את המצוה רק בהבנת טעמיה.

וכנגד זה כתיב "זאת חקת התורה", "התורה" דייקא, שאת כל התורה כולה יש לקיים כחוקה, "אשר צוה ד'", ולא מצד הבנת הטעם. וזהו, "ויקחו אליך פרה אדומה", כלומר שיקיימו את כל המצוות כפרה אדומה, שהיא חוק בלי טעם.
(ה"ב ע)

התורה מטרתה רק אם יראתו קודמת לחכמתו

זאת חקת התורה אשר צוה ד' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליה פרה אדמה (במדבר יט, ב).

שאינן יראתו קודמת לחכמתו, כשהוא לומד טעמי המצוות הוא עלול להסיק מלימודו חשבונות, שזו מצוה חשובה יותר וזו פחות, או שמצוה פלונית אינה שייכת עבורו, או שכיום לא שייכת מצוה אלמונית וכד', הרי שלימוד כזה ח"ו מטמא אותו.

ולכן הזהיר הכתוב "זאת חוקת התורה", כלומר שחוקה זו שמצינו בפרה אדומה שמטרתה טמאים ומטמאת את הטהורים, שייכת אף בלימוד התורה.
(ה"ב עד)

איתא במדרש (מדרש אגדה ריש פרשת חקת וכע"ז בתנחומא חוקת, ג: ז), "למה נאמר כאן 'חוקת', לפי שיש לבעל דין לטעון מי נדה מטהרין לטמאים ומטמאין למי שהוא טהור, וכי אפשר לומר כן, לכך נאמר חוקה וכי".

הנה לשון הפסוק הוא "זאת חוקת התורה", ונראה שרמז בזה לענין בלימוד התורה. דהנה בודאי מי שלומד תורה לשם שמים, ויראתו קודמת לחכמתו, הרי שהתורה מטרתה אותו טהרה שאין למעלה ממנה. אולם מי

העוסק בתורה כראוי יזכה שאף בשעת מיתתו תהא דעתו צלולה בתורתו תפילתו

זאת התורה אדם פי ימות באהל (במדבר יט, יד).

אפשר לפרש הכוונה, שמי שדברי תורה מתקיימים בידו, הרי שבבא עתו לצאת מן העולם יזכה לדעה צלולה, ותורתו ותפילתו יהיו שגורים על פי בלא טירוף דעת, מה שאין כל אחד זוכה.
(ה"ב קמ)

איתא בגמ' (ברכות סג, ב), "אמר ריש לקיש, מנין שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה, שנאמר (במדבר יט, יד) זאת התורה אדם כי ימות באהל".

גם אחרי הבנת טעמי המצוות יש לקיימן מתוך קבלת עול, כחוק המלך בלא טעם

זאת חקת התורה אשר צוה ד' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליה פרה אדמה (במדבר יט, ב).

המלך, ולא רק מצד הבנת טעמיהן. אך בני ישראל רצו לקיים את המצוות רק מתוך הבנה, ולכן כשהראה להם השטן דמות מיטתו של משה, עשו להם גגל (שבת פט, א), והרמז בזה, שעגל לא נשא עדיין בעול, והיינו שחטאם היה שרצו לקיים את המצוות רק על פי הבנת השכל ולא מתוך קבלת עול. והכפרה לחטא זה היא פרה אדומה, אשר היא חוק בלא הבנת הטעם, והיא תכפר על זה.

וזהו שאמר הקב"ה, "עגלה" זו אשר לא עלה עליה עול, שזה היה הגרמא לחטא, היינו מצד שקיום המצוות שלהם היה רק "בת שנתה" לשון יחיד, כלומר רק מצד אחד, מהבנת טעמי המצוות, אך בלא קבלת "עול" מצוות כחוק המלך. אבל "פרה", היינו הכפרה על החטא הזה, הוא "בת שנים", כלומר היא כאשר מקיים המצוות מתוך שתי הכוונות, גם מתוך רצון להבין טעמיהן, אך גם כחוק וציווי המלך.
(ה"ב עד, עז)

איתא במדרש (מדרש תנחומא חקת ח), "בשעה שעלה משה למרום, שמע קולו של הקב"ה יושב ועוסק בפרשת פרה אדומה, הלכה בשם אומר. אליעזר בני אמר, עגלה בת שנתה ופרה בת שתיים וכי. אמר לפניו, רבון העולמים, יהי רצון שיהא מחלצי וכי".

נראה לפרש, דהנה בקיום המצוות יש ב' צדדים. מצד אחד, מצוה לידע ולהבין טעמי המצוה, כי אינו דומה מי שמקיים את המצוה רק כחוק וציווי המלך, למי שמבין מה טעם יש בה. אך מאידך, אם יקיים את המצוות רק מתוך ההבנה והטעם, יתכן כי על מצוה אחת יאמר, טעמה אינו נוגע לי, ועל מצוה אחרת יאמר, אין טעמה שייך כיום וכד'. ולכן גם אחרי הבנת כל טעמי המצוות יש לקיימן כחוק המלך.

ולכן בשעת קבלת התורה, כפה הקב"ה על ישראל את ההר כגיגית (שבת פח, א), כדי שתהא קבלת המצוות מתוך עול מלכות שמים, כחוק

דברי תענוגים

מאת רבינו בנימין וואלף בן רבינו יואל זצ"ל רייכלס אב"ד שאפי, חותנו של רבינו הילל הזקן זצ"ל אב"ד אייבשיץ

בענין החזקת ותמיכת לומדי התורה

הספר 'דברי תענוגים' נערך לפי פרשיות ספרי בראשית ושמות. על כן יובאו מכאן ולהלן מאמרים הקשורים לפרשת השבוע אשר נדפסו בפרשיות אחרות, וכן מהמובא בשמו בספר 'מרפא לנפש' מחנתו הג"ר יוסף לערנער-ליכטנשטיין זצוק"ל.

צריך לא עולה ולא חטאת ולא מנחה ולא אשם. פירוש, משום שהתורה מגבא ומצאלא מהחטא.

ושלושת דעות האמוראים הללו רמוזים בפסוק, "זאת תורת העולה, רומז למה שאמר ריש לקיש, "כל העוסק בתורה כאילו הקריב עולה". 'היא העולה', כדברי רבא, שאם עוסק בתורה הרי היא עצמה כעולה, "אינו צריך לא עולה ולא חטאת". 'על המזבח כל הלילה', רומז לדעת רבי יוחנן שאמר, 'המשך בעמ' 4

צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה היא העולה וגו'.

איתא בגמרא (מנחות ק), 'הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות'. מאי 'בלילות', א"ר יוחנן, אלו תלמידי חכמים העוסקים בתורה בלילה, מעלה עליהן הכתוב כאילו עוסקים בעבודה וכי. אמר ריש לקיש, מאי דכתיב 'זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם', כל העוסק בתורה כאילו הקריב עולה מנחה חטאת ואשם. אמר רבא, כל העוסק בתורה אינו

"...ואולי אם המצא תמצא איזה דברי אגדה אשר ראוי לאמרם בשבילי, אולי אבנה גם אני בעבורכם..." (קודש הילולים בהקדמה)

"...ולבני ד' יאריך ימיכם ושנותיכם בנעימים עם כל אשר לכם, להזכירני לטובה לקבוע עתים לתורה בכל יום ויום..."

המשך יומן מסע*

בצפרא דשבתא: הזריזים קמו כבר פארטאגס להכנה לשחרית, מיד לאחר מקווה התייצבו בשעה 10:00 לתפילת שחרית ע"י אהרלה שטיינבערג בהתעוררות רבתית, את ה'נשמת כל חי' בטח שמעו למרחקים, את ה'אהבה רבה' שרו בסאטמארע נוסח, כולם היו מעוטפים בטליתים בעצימת עיניים ובקשו והתחננו 'להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד' כמו זקננו בעל 'קודש הילולים' זי"ע, העליות נמכרו לטובת ר' פנחס פאמפ, אתה הראת שרו יחד 'כי השם הוא האלוקים' הבעל קורא הבקי כזקן ורגיל היה ר' קיבי פאללאק, לפתיחה ניגש ר' משה מרדכי ליכטנשטיין עליות קנו/קבלו בערלה שטיינבערג, ר' לייזר פאללאק, ר' נחמן פרנק, ר' חיים שלום סולומון, ר' בערלה יעקובוביטש, ר' חיים פאללאק, ר' אהרלה שטיינבערג, ר' יואלי פעקעטע מפטיר ר' דוב פאללאק, הגבהה ר' חיים מאיר חרל"פ, גלילה ר' מוטי פרייזלר, ברכת החודש ר' נחמן פרנק, למוסף ניגש ר' משה מרדכי ליכטנשטיין, קידושא רבה לרגל שבת יארצייט היה עם כמה סוגי פיש כמנהגנו, בסעודת השבת שמענו דברים כדרבנות מדורות עברו ע"י ר' דוב פאללאק, לאחר סעודת שבי"ק יצאו לשפאציר על גדות נהר בודרוגקסטור חלק עלו לבית של ר' ישעי' לשמוע את המשפיע ר' חיים יוסף בידרמן שליט"א, ומנוחה קצרה.

17:45 לעת ערב ניגש למנחה ר' חיים מאיר חרל"פ פתיחה עליות קיבלו ר' מושי שטיינבערג, ר' חיים מאיר חרל"פ, ר' משה מרדכי ליכטנשטיין, בסעודת רעווא דרעוין הרגשות עלו מאליהם יקה אכסוף נועם שבת' דברי התעוררות נשמע כשהחשיכו את האולם ע"י יצחק מנחם פאללאק אבדק"ק סאסרעגען בארה"ק כשהוא מזכיר את גודל קדושת זקננו זי"ע וכמה אנו צריכים להידבק בו ובתורתו. למעריב ניגש לרגל יומ"ד בא"י ר' דוב פאללאק, הבדלה היה ע"י ר' בערלה שטיינבערג בסקולענער נוסח, איי 'ליהודים היתה אורה' לא היה אחד שנשאר לעמוד על מקומו השטריימלעך נגעו כמעט בתקרה.

מוצש"ק: ציידו אותנו במלווה מלכה בהרחבה גדולה. אספנו את הסעודת יארצייט ליום א' מהכנסת

אורחים רובין (הזמנו מראש), עלינו ליהפרד מר' ישעילה, ובשעה 20:15 יצאנו לדרך, 21:15 התיישבנו למלוה מלכה בהכנסת אורחים החדש שממול הציון של הרה"ק ר' יצחק אייזיק מקאליב זי"ע שרנו 'סו לו קוקוש מר' גלות גלות' זמירות למלוה מלכה ומשם פנינו לציונו הקי' לתפילה נרגשת, 23:00 הגענו לציון הרה"ק בעל ה'מנוחת אשר' מטשענגער זי"ע גם שם התפללו ברגש ואף הועבר שידור חי לארץ לקהילת טשענגער באלעד, היה התעוררות גדולה, טעמנו בהכנסת אורחים החדש, קיבלו קבלות טובות.

מעבר גבול לקח כשעה ורבע, 04:00 לפנות בוקר הגענו למלון של בוצי בסיגוט רומניה.

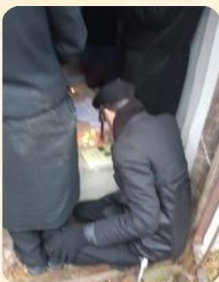
יום א' ל' אדר א' א' דר"ח אדר ב': הגענו לבנין החדש של סאטמאר בסיגוט (אם לא הכי מפואר

באירופא אז מהמפוארים ביותר) מקווה רותח שמכינים את זה כל יום מחדש גם אם אף אחד לא יבוא, ס"ת מפואר, 10:00 בבוקר ניגש חיים מאיר חרל"פ לתפילת שחרית והלל בקריאת התורה קיבלו עליות ר' דוב פאללאק, ר' קיבי פאללאק, ר' יואלי פעקעטע למוסף ניגש יואלי פעקעטע, ההכנסת אורחים שם ממש לשם ולתפארת, פירות וירקות טריים, בילקעס ולחמניות במקפיא שאפשר להוציא ולחמם במקום, ביצים חטיפים ומה לא, לאחר פת שחרית צעדנו דקי' ספורות לביה"ח בעל היקדושת יו"ט' היעצי חיים' בעל 'קונטרס הספקות' ר' אביגדור כהנא מספינקא ועוד הרבה צדיקים.

12:15 יצאנו לכיוון לאפוש בדרך עצרנו מסי' פעמים לראות את הרי הקרפטים של רומניה והשלג, 14:00 הגענו לציון זקננו ר' אברהם יהודא פאללאק וזוג' מרת מירש בלאפוש. העתרנו בעבור כל המשפחה, גם נערך שם מגבית לטובת שיפוץ הציונים של זקננו בא"י כפי שנעשה ברומניה, ובי"ה נתרמו סכומים גדולים ובקרוב יחלו אי"ה השיפוץ. חלק מבני המשפחה הסתובבו קצת בעיר לאפוש.

14:45 ממשיכים למראה יחזקאל ועוד מדעעש, 15:45 הגענו נעצרנו ליד הבהמד"ר המפואר של דעעש בביה"ח ביקשו \$ 5 עבור כל אחד, בציונים הקדושים ניגנו ניגוני התעוררות ונאמרו תהלים ברגש רב, גם כאן נערך שידור חי לא"י, שם פנינו לציון בתו של הגה"ק מסאסרעגען מרת רבקה הירש אשת ר' שלמה שהיארצייט שלה מתקיים בשבוע זה שם נאמר קדיש. לחאר מסי' עצירות דלק וכו'.

18:00 הגענו לציון זקננו ר' יחיאל ור' ישראל הירש וזוג' מרת רחל לאה בכפר פראטא לתפילת מנחה ניגש בערלה שטיינבערג, לאחמ"כ תפילה ואמירת תהלים על כל המשפחה, שרו קצת שתו לחיים, המשכנו למוטשיו לבית (לא נתנו לנו להיכנס) החנות (היה סגור)

* נכתב ע"י הרב יצחק מנחם פולק שליט"א - המשך יבוא בעזה"י

עליהם". ומשה השיב להם "אל תתייראו, התעסק ובתורה", כתשובות של הקב"ה, שכשילמדו את סדר הקרבנות יימחלו להם כל עוונותיהם, וקל להבין.

אך כל זה ניחא לבני תורה, אך לאותם שאינם יכולים ללמוד הקושיא במקומה עומדת, מה יעשו לאחר החורבן. אלא שכבר אמרו חז"ל, 'עץ חיים למחזיקים בה', ללומדיה לא נאמר, אלא 'למחזיקים בה', מלמד שהמחזיק ללומדים כאילו הוא בעצמו למד (עפ"י ויק"ד כה, א).

ולפי כל זה יבואר הפסוק, 'צו את אהרן, מיד ולדורות (רש"י). ומשום כך נתייראו ישראל, מה מה תהא עליהם בדורות שאחר החורבן. לכן, 'לאמר, שאהרן יאמר להם, 'זאת תורת העולה היא העולה, שהתורה היא במקום הקרבנות. ואלו שאינם יכולים ללמוד, עליהם להחזיק ביד הלומדים. אמנם החזקת התורה יש בה חסרון כס, על כן, 'אמר רבי שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש חסרון כס' (רש"י). וגם את זה יאמר אהרן וזרז את ישראל להחזיק ביד לומדי התורה, וקל להבין.

והיוצא מכל דברינו אלה, מאן בעי חיים נצחיים יחזיק לומדי תורה, ו"זהוהו בבני עניים כי מהם תצא תורה" (בדרים פא).

"תלמידי חכמים העוסקים בתורה בלילה, מעלה עליהן הכתוב כאילו עוסקים בעבודה".

ובמדרש בפרשה זו (ויק"ד ט, ח) מצינו, כיון ששמעו ישראל פרשת קרבנות, נתייראו. אמר להן משה, אל תתייראו, התעסקו בתורה ואין אתם יראים מכל אלה, הה"ד 'זאת התורה לעולה ולמנחה', ע"כ. וצריך להבין, מדוע נתייראו, ובמה הניח משה רבינו את דעתם.

ויובן עפ"י דאיתא בגמרא (מגילה לא:), אמר אברהם לפני הקב"ה, רבש"ע, שמא חס ושלום ישראל חוטאים לפניך, ואתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה. אמר לו, לאו. אמר לפניו, רבש"ע, 'במה אדע'. אמר לו, 'קחה לי עגלה משולשת' וגו' [פירש רש"י, 'במה אדע' - מה תאמר לי ללמדך דבר שיתכפר בו עוונותיהן. קחה לי עגלה משולשת' - כלומר, הקרבנות יכפרו עליהן]. אמר לפניו, רבש"ע, תינח בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין ביהמ"ק קיים מה תהא עליהם. אמר לו, כבר תיקנתי להם סדר קרבנות, כל זמן שקוראין בהן, מעלה אני עליהן כאילו מקריבין לפני קרבן, ומוחל אני על כל עוונותיהם.

וזהו ביאור המדרש, "כיון ששמעו ישראל פרשת קרבנות, נתייראו", כי שאלו כמו אברהם איבנו, "בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא

נא להתפלל ולעורר רחמי שמים על אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים בין בים ובין ביבשה, המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרווחה ומאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה השתא בעגלא ובזמן קריב

ובכללם ר' אברהם אשר בן רבקה (דויטש)

לרפואה שלימה בתשח"י

זכות רבינו הגה"ק ולימוד דברי תורתו תעמוד לכל צאצאיו ולכל ישראל הנמצאים במקום שכנה לשוב במהרה לביתם לחיים טובים ולשלום, אמן.

לעילוי נשמת

מרת רחל שחר ע"ה
בת ר' חיים זאב רוזמן ז"ל
חתן הרה"ג בנימין זאב קראוס זצ"ל
חתן רבינו הגה"ק זצ"ל
נלב"ע כ' אדר תשפ"א
תנצב"ה

דברי ברכה

מזל טוב לצאצאי רבינו הגה"ק זצ"ל

הרה"ח יעקב משה קליין הי"ו
(חתן הרה"ח ארי' ז"ל ותבדלחט"א מרת ר. שטיינמץ תחי')
ולחתנו הרה"ח אפרים פרל הי"ו
לרגל הבר מצוה לנין-הנכד-הבן הב' חיים ני"ו
הרה"ח חנינא צבי פרקש הי"ו
לבנו הרב יצחק שלמה הי"ו
ולחתנו הרה"ח זאב שמואל שפירא הי"ו
לרגל הולדת הנינה-הנכדה-הבת תחי'
יהי רצון שיזכו לרווחת מכל יוצ"ח רב תענוג ונחת
דקדושה לתפארת אבות, הם וכל משפחתם,
ויתקיים בהם במהרה "בגלל אבות תושיע בנים
ותביא גאולה לבני בניהם", אמן.

לכל המעוניין

ניתן להשיג אצלנו את ההגדה
המפוארת שיו"ל אשתקד

הגדה של פסח
"פרי קודש הילולים"
מהדורת "זכרון הלל יחיאל"

מעוטרת בפנינים יקרים, רעיונות ודרושים

מאת כ"ק רבינו הגה"ק
רבי הילל פאללאק זצוקלה"ה
מעובד על פי ספרו "קודש הילולים"

מתאים למשלוחי מנות ולמתנות
לקראת חג הפסח הבעל"ט.

המעוניין יפנה למערכת בכתובת:
Office@Kodesh-Hilulim.com

"עיקר כיבוד אב ואם לעשות רצון אבינו שבשמים כי זה נחשב לאבות
כאילו המה עושים, והעיקר לקבוע עתים בכל יום ויום לתורה..." (שם)

"...מי שזכה להיות לו בנים וחתנים צדיקים וכו' המעשים שלהם יהיו לו
למשען בעולם הבא וכו' ואין לנו חסד גדול מזה..." (קודש הילולים בהקדמה)